

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/131/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215213858
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1215213858.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Edity Szabovej v právnej veci žalobcu: K.. Š. L., F. N. G.. Č.. XXXXX, F. proti žalovanému: H.U. L., F. N. G.. Č.. XXXXX, F., zast. advokátkou JUDr. Evou Krištofiakovou, Zelená ul. č. 11, Malinovo, o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 18. januára 2016, č. k. 58C/270/2015- 43, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e s tým, že vyživovacia povinnosť žalobcu voči žalovanému sa zrušuje dňom 01.07.2016.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanému určenú uznesením Okresného súdu Bratislava II z 12.06.2014, č. k. 17C/106/2014-17. Žalobcovi súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania.

2.

Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že Okresný súd Bratislava II uznesením z 12.06.2014, č. k. 17C/106/2014- 17 schválil zmier, podľa ktorého sa žalovaný (v prejednávanej veci o zrušenie vyživovacej povinnosti v postavení žalobcu) zaviazal platiť výživné na žalobcu (v prejednávanej veci v postavení žalovaného) vo výške 170,- eur mesačne počnúc právoplatnosťou uznesenia a zročné výživné za mesiace apríla máj 2014 vo výške 140,- eur sa žalovaný zaviazal splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 46,66 eur mesačne. V tom čase bol žalovaný študentom L. S. L. U. F., kde študoval dennou formou. L. U. F. rozhodnutím z 18.03.2015 povolila žalovanému prerušiť štúdium na obdobie od 17.03.2015 do 01.09.2016 s tým, že na základe tohto rozhodnutia dňom prerušenia štúdia žalovaný prestal mať práva a povinnosti študenta L., a to až do dňa opätovného zápisu na štúdium. Žalovaný bol v čase od 17.03.2015 do 22.05.2015 hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení T. U. A. (diagnóza toxická psychóza, závislosť od THC). Od mája 2015 je žalovaný v ambulantnej psychiatrickej starostlivosti spoločnosti Y. Z., L.. L. C.. I.. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne je žalovaný od 17.03.2015 práceneschopný a jeho právna zástupkyňa na pojednávaní dňa 18.01.2016 uviedla, že jeho práceneschopnosť trvá. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Súd prvej inštancie prihliadol najmä na tú skutočnosť, že žalovaný na základe rozhodnutia L. I. prerušení štúdia stratil status denného študenta, čím podľa súdu prvej inštancie „odpadol dôvod vyživovacej povinnosti pre navrhovateľa.“ Z lekárskej správy o hospitalizácii žalovaného na psychiatrickom oddelení vo U. A. vyplýva, že žalovaný denne konzumoval kanabinoidy, prejavil sa u neho abúzus etylu a sporadicky kokaínu s diagnózou závislosti od THC. Z toho je podľa súdu

prvej inštancie zrejme, že žalovaný si vlastným pričinením negatívne ovplyvnil svoj zdravotný stav, s čím súvisia jeho problémy so štúdiom na vysokej škole. Žalovaný nemá vlastný príjem a je preto podľa súdu prvej inštancie evidentné, že výživné zo strany žalobcu poskytovalo žalovanému zdroj aj na nákup „zneužívaných látok“ na dennom základe. Žalobca podal predmetnú žalobu hlavne z dôvodu, že odmietol prostredníctvom výživného financovať synovi užívanie drog. Na záver súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Záverom súd dodáva, že ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa okrem iného akceptuje denné štúdium. V danom prípade prerušením riadneho štúdia na vysokej škole táto odpadla a teda pri posúdení jednak zdravotných ťažkostí odporcu, ako aj ich príčin, odporúčania ošetrojúceho lekára mal súd za to, že návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi je dôvodný. Je do značnej miery na odporcovi samotnom, aby prehodnotil svoje doterajšie životné postoje, príčiny zhoršenia zdravotného stavu a zaujal k tomu adekvátny postoj tak, aby si mohol uhrádzať svoje odôvodnené potreby z odmeny za vlastnú prácu. Respektíve ak nastúpi v septembri 2016 na vysokoškolské štúdium, vznikne mu opätovne nárok na výživné.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanému a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

3.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil. Uviedol, že jeho zdravotný stav nie je dodiagnostikovaný a momentálne nie je schopný sám sa živiť. Trpí pravdepodobne psychózou, ktorú by vyvolali aj iné spúšťače, resp. podnety, aké boli v tomto prípade. Žalovaný je stále práceneschopný, lieči sa, nemá žiadny príjem a momentálne nie je schopný zamestnať sa. V prípade zrušenia vyživovacej povinnosti žalobcu by náklady na chorého žalovaného musela znášať iba jeho matka. Ďalej žalovaný v odvolaní odmietol záver súdu prvého stupňa, že by výživné používal na zaobstarávanie drog a poukázal na to, že žalobca si vyživovaciu povinnosť neplnil a preto bolo výživné vymáhané exekučne. Keďže žalovaný nie je schopný zamestnať sa a vykonávať prácu, nie sú splnené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti.

4.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zák. o rodine). Zákon o rodine teda viaže trvanie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom na obdobie, keď dieťa nie je schopné samé sa živiť, pretože napr. pripravuje sa štúdiom na výkon budúceho povolania. Akonáhle dieťa ukončí štúdium, môže sa zamestnať a tým získať prostriedky na svoju obživu a je teda schopné samé sa živiť. Na druhej strane však nie je dôvodom zániku, resp. zrušenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu skutočnosť, že dieťa z dôvodu ochorenia nemôže pokračovať v štúdiu a vzhľadom na to štúdium preruší. V takom prípade vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá, nie však po neobmedzene dlhú dobu. Podľa názoru odvolacieho súdu vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu v takom prípade trvá, ak dieťa po ukončení choroby (práceneschopnosti) v primeranom čase pokračuje v štúdiu, ktoré bolo z dôvodu jeho choroby prerušené. Ak dieťa po uzdravení bezdôvodne v štúdiu nepokračuje, nemožno od rodiča požadovať, aby naďalej platil výživné, a to aj za situácie, že dieťa neukončilo štúdium a preto nie je schopné samé sa živiť. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zák. o rodine).

6.

V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že v čase určenia vyživovacej povinnosti žalobcu voči žalovanému bol žalovaný denným študentom L. S. L.. Žalovaný z dôvodu drogovej závislosti a s tým súvisiacich zdravotných problémov prerušil štúdium na L. S. L. na obdobie od 17.03.2015 do 01.09.2016 a od 17.03.2015 je práceneschopný. Je správny názor súdu prvej inštancie, že svoje zdravotné problémy si spôsobil sám užívaním drog. V priebehu odvolacieho konania žalobca oznámil odvolaciemu súdu, že sa definitívne rozhodol, že vo vysokoškolskom štúdiu nebude pokračovať a dňa 01.07.2016 sa riadne zamestnal v spoločnosti X. Q., a. s.. Žalobca petit žaloby doplnil tak, že žiada, aby jeho vyživovacia povinnosť voči žalovanému bola zrušená dňom 01.07.2016.

7.

Žalobca v žalobe neuviedol dátum, od ktorého požaduje zrušiť svoju vyživovaciu povinnosť voči žalovanému. Túto vadu žaloby súd prvej inštancie neodstránil a napadnutým rozsudkom zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanému bez toho, aby stanovil dátum zrušenia vyživovacej povinnosti. Ako je to uvedené v bode 6. odôvodnenia, uvedenú vadu žaloby žalobca odstránil v rámci odvolacieho konania, keď uviedol, že vyživovaciu povinnosť požaduje zrušiť ku dňu 01.07.2016. Odvolací súd vychádzal z toho, že vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanému treba zrušiť ku dňu 01.07.2016, pretože žalovaný nepokračuje vo vysokoškolskom štúdiu a od 01.07.2016 je riadne zamestnaný a je teda schopný sám sa živiť.

8.

Z týchto dôvodov odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok s tým, že vyživovacia povinnosť žalobcu voči žalovanému sa zrušuje dňom 01.07.2016.

9.

Keďže žiadna zo sporových strán si neuplatnila náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).